

ватъ се и се уволняватъ 17 души. Съ заповѣди № 1195 и 1204 отъ 19 и 21 октомврий се уволняватъ 10 души, прѣмѣстватъ се 7 души и се назначаватъ 13; всичко 43 вакантни мѣста сѣ запълнени на 20 и 25 септемврий, а 30 — на 20 и 25 октомврий; но дали тѣ до края на мѣсеца ще се заематъ, е голѣмъ въпросъ. Друго: тия назначения и прѣмѣствания ний намираме въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 21 ноемврий, но тѣ не даватъ никакво понятие за дѣйствителното число мѣстения и уволнявания прѣзъ тия два мѣсеца. А всѣки, който познава училищното дѣло и психологията на училището, ще се съгласи, че щомъ въ едно училище нѣма редовни и строго установени занятия, то не заслужва името си. „Духовната атмосфера“ на такова училище е въ противорѣчие съ назначението и цѣлитѣ му. Признаваме: голѣмъ въпросъ е, отъ какъвъ родъ е „духовната атмосфера“ на нашитѣ училища и когато занятията въ тѣхъ станатъ — най-сетнѣ — редовни; но това е другъ въпросъ, върху който тукъ не можемъ да се спираме, пъкъ и не е прѣко свързанъ съ онова „разхалтавяне“, „отпускане“, съ онова подкопаване всѣка вътрѣшна и външна дисциплина, къмъ които тъй сигурно води незаемането на едни или други часове. Въобще за ученика приготвениятъ, но непосреденъ урокъ (— или само *pro forma*

— Ако вмѣсто безсѣдържателнитѣ „отзиви“, които отъ нѣколко врѣме се печататъ въ края на сп. „Училищенъ Прѣгледъ“, министерството публикуваше една таблица за всички незаети часове въ нашитѣ сръдни училища, или поне за първитѣ два учебни мѣсеца, ний щѣхме да имаме не само ужасающа картина на безредието, но и съвсѣмъ обективно мѣрило за „отеческитѣ грижи“ на онова специално учрѣждение, което съществува единствено зарадъ фикцията, че ползата, която принася на училищата, е по-голѣма отъ здинитѣ, които търпи или дори само създава,